

[Villy Søvnald]

Vi peger på internationale projekter også i direkte sammenhæng med De Radikales forslag, forslag, hvor unge møder unge på tværs af landegrænserne, hvor man bygger mødesteder, hvor man bygger vandrerhjem, hvor man går ind i egentlige ulandsprojekter og Øststøtteprojekter.

Endelig taler vi om egentlig produktion på områder, hvor der er huller, der bør fyldes ud. Ideen er, at vi får pengene overført.

Jeg hørte arbejdsministeren sige, at den model, der tiltalte ham mest, var forsøgsmodellen. Jeg tror, det bliver en meget tung model. Centraladministrationen vil blive bombarderet med forslag fra lokalområderne, som gerne ser dagpenge konverteret til projekter, og jeg tror, man får meget travlt.

Man kunne også forestille sig en anden model, hvor man satte et måltal op. Man kunne eksempelvis sige, at vi vil i 1992 aktivere 30.000 ledige. Man tilbød kommunerne deres andel og lod ideerne – det er også i forlængelse af hr. Duetofts indlæg – komme lokalt og lod så kommunerne sætte ting i værk. Altså kommunerne skulle forpligte sig til at sætte ting i værk svarende til de flere penge, de fik ind.

Det ligger i vores forslag, at det er klart, at disse forslag skal godkendes af kommunerne, at a-kasse og AF-system skal være underrettet, men at man samtidig frigør sig fra den meget snævre tolkning af rådighedsbegrebet, så man får mulighed for også at foretage sig noget i ledighedsperioder.

Jeg skal sige til fru Pia Christmas-Møller, at det ikke er rigtigt, når man siger, at der er sket utrolig meget. Arbejdsløsheden er større på trods af de tiltag, der er sket. Det er ikke rigtigt, når det siges, at frivilligt socialt arbejde meget vidtgående er muligt. Det er ikke den virkelighed, man oplever rundt omkring.

Men det er selvfølgelig rigtigt – og det vil jeg på SF's vegne understrege i forhold til Socialdemokratiets indlæg – at det er klart, at disse øvelser ikke giver mening, hvis ordinært beskæftigede skubbes ud. Det må sikres.

Jeg vil også sige, at det måske var rimeligt, om De Konservative og Venstre gjorde lidt op med tankegangen om, hvad offentligt ansatte er. Man kan vel sige, at ledige på dagpenge er offentligt ansatte, men med den jobbeskrivelse, at de næsten ingenting må foretage sig. Hvis det er den tankegang, der spærrer, tror jeg, der

er brug for at gøre op med en illusion. Folk på dagpenge er offentligt ansatte, de har bare en lidt underlig jobbeskrivelse.

Det, der er hovedideen i vores forslag, er altså, at vi giver de ledige ret til at være fri i en periode til at foretage sig noget fornuftigt. Man kan også tilslutte sig Politikens ord, da de for en måned siden skrev om at stoppe det, de kaldte klapjagten på de ledige.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at det er spændende at kigge på fællesområder i De Radikales og SF's forslag. Det er langt lettere at finde lighedspunkter end forskelle.

Der er fire principielle udgangspunkter, der ligner hinanden. Det er bedre med en aktiv anvendelse end en passiv og ødelæggende lediggang. En anden pointe: Hvorfor dog ikke bruge arbejdsløsheden til projekter til gavn for almenvellet? Og det tredje udgangspunkt, vi også har været enige i, er, at indtil nu har ingen initiativer været i stand til at trænge igennem. En række af eksempelområderne er i øvrigt også ens.

Men der er altså en lille forskel. De Radikale har efter vor opfattelse stirret sig lidt for blinde på, at det ikke må være ordinær ansættelse på fuld tid. Jeg vil bede De Radikale om den åbning, at det gør egentlig ikke noget. Så vil vi til gengæld åbne op for at diskutere De Radikales forslag, for det er for tidligt at lukke diskussionen.

Vi har med eksemplet børnepasning påvist, at det ikke er rigtigt, at det udløser en samfundsmæssig merudgift. Man kunne finde andre områder, hvor det heller ikke vil gøre det: en bedre ældreomsorg, f.eks. ved cafeteria-drift i nogle lokalområder, hvor ældre betaler for den mad, de får fra cafeteriaet. Det ville kunne dække gabet mellem løn og dagpenge.

Nogle kulturprojekter, som bliver betalt via entréindtægter, ville derved kunne dække forskellen mellem løn og dagpenge.

På de mere tekniske områder er det brugerbetaling på f.eks. renovation og sådan noget som spildevand. Der er også muligheder for ved en fremrykning at udfylde gabet mellem løn og dagpenge med de penge, man får ind.

Jeg er ked af, at hr. Duetoft er gået, fordi han sagde noget meget fornuftigt om at lade være med at gøre dette til et ideologisk slagsmål om den offentlige sektor. Sådan oplever man det ikke rundt omkring. Det er derfor, man i Thi-